

Bødlerne

Et scenarie om afmagt

af Max Møller og Jacob Jaskov

Credits:

En meget, meget stor tak for hjælpen til: David Berkman, Asta Wellejus, Paul Hartvigson og Ask Agger, uden hvem scenariet ikke var blevet til. Også tak til Goblin Gate for venlig printerbistand.

Indledning:

Dette scenarie handler om afmagt. Spillerne smides i et hul i jorden og får lov at myrde hinanden. Derfra kører scenariet mere eller mindre af sig selv. Er der problemer, kan du afbryde dem med en cut-scene en gang imellem. Cut-scenerne er tv-aviser, der fortæller om gidseldramaets udvikling.

Scenariet starter med en cut-scene, der foregår et stykke tid efter spillerne er smidt i bunkeren. Derefter kører scenariet fra starten til det punkt i flashback. Spillerne overtager kontrollen med scenariet, som fortsætter til drabet på den næstsidste spiller.

En stor del af scenariet kan køres live, da det kun er spilpersonerne, der optræder. Det tilrådes! Spille-lokalet bør indrettes specielt for at understøtte live-elementerne. Inden spilstart skal du fjerne alle borde og stole, så rummet er så nøgent og ubekvemt som muligt. Der er ingen stole eller borde, så spillerne opfordres skjult til at udføre deres rollespil live. Tag også gerne en pistol med samt seks kugler. Desuden kan du f.eks. anvende en lygte (så kraftig som muligt) med stort held.

Scenariet er ikke særlig langt. Regn med omkring 2-3 timer. Scenariet kører for det meste i real-time, med mindre spillerne vælger at vente for længe. Korte ventetider kan stadig køres real-time. Du skal ikke bekymre dig om, at der måske bliver stille i lokalet, det viser bare, at spillerne tænker.

Når den første dør, skal du fortælle ham, at han er færdig for i dag, men er velkommen til at blive og se på. Det skal være tydeligt for alle, at vedkommende er død.

Anslaget:

"TV-Avisen, godaften. Seks mennesker blev i aften bortført fra deres arbejdsplads af den hidtil ukendte terrorgruppe Grøn Demokratisk Fremtid. Terroristerne kræver 50 millioner kroner, som skal bruges til forbedring af vandløbene, løsladelsen af 8 kendte terrorister fra venstrefløjen samt en ny miljøpolitik fra firmaets side. Politiet har endnu ingen spor og ønsker ikke at kommentere sagen."

CUT - Og vi er tilbage ved starten af scenariet.

Vi finder spillerne i en lille by i U.S.A., New Port. De er på arbejde i en Shell lagerbygning, blandt store lagertanke og små kontorer. Bygningen ligger uforstyrret langt uden for byen. Sent på eftermiddagen bliver de afbrudt af larmen fra fire biler. Ud af bilerne myldrer terrorister med elefanthuer og maskinpistoler. En kort jagtscene i og omkring bygningen kan improviseres, men den ender under alle omstændigheder med, at de fanges.

Fanget:

Spillerne føres bundet og med bind for øjnene til en bunker udenfor lands lov og ret. De bliver bundet op og kastet ned i mørket. En terrorist på landjorden fortæller dem, at de vil statuere et eksempel. De

vil have demokratiet tilbage, og vil bruge spillerne som symbol. De har derfor installeret kameraer og mikrofoner i bunkeren.

Bunkeren er en lille, fugtig stenkiste, der er så kold som et jernrør i stiv blæst i Sibirien. Der er stillet noget vand til dem, men ingen mad (i hvert fald ikke før de har slået den første ihjel). De tror måske derfor, at de ikke skal være der særlig længe. Men det skal de. Så længe de lever.

Bunkeren bliver mere og mere ubehagelig. Varmt blod stinker, og det kommer der jo nok noget af. Indvolde og hjernemasse bidrager også til en behagelig duft. Der er i øvrigt heller ikke noget toilet.

Spillernes dilemma:

Spillerne skal, efter demokratiske principper, udvælge en, der skal dø. Der skal være enighed om, hvem der skal dræbes, dvs. selvfølgelig behøver den dødsdømte ikke være enig. Spillerne skal også selv udføre henrettelsen. Når de har besluttet, hvem der skal dø, får de kastet seks kugler ned, en til hver, og derefter en pistol. Når de har henrettet den første, tror de, at deres pinsler er ovre. De tager fejl.

Spørgsmålet er så, om spillerne vælger at prøve at skyde sig vej ud med pistolen. Så afleverer de nok alle kuglerne til den spiller, der har pistolen. Hvis manden med pistolen snyder dem og skyder dem, er det synd. Så måske vælger de ikke at prøve den taktik. Har du en anelse om, at det ikke vil fungere, at de har så mange kugler, kan du nøjes med at give dem en kugle, hver gang de bruger en.

Spillernes muligheder:

Spillerne kan vælge at gøre som der bliver sagt med det samme, eller prøve at trække tiden ved at finde på alle mulige fikfakserier. De forsøger sikkert det sidste.

Flugt:

Spillerne slipper ikke ud, bunkeren er endestation for dem. De forsøger dog givetvis. Der er to måder at forsøge at undslippe på.

Den ene er at grave sig vej ud. Det tager tid, er besværligt og er svært at skjule for kameraerne. Det mislykkes selvfølgelig.

De kan også smadre kameraerne. Så er terroristerne nemlig nødt til at åbne bunkeren for at få beviser for, at der er en, der er død. Det mislykkes selvfølgelig også. Vagterne er nemlig langt bedre bevæbnet end dem.

Drab:

Før eller siden bliver de nødt til at slå hinanden ihjel. Når de har gjort det, får de ordre om at gøre det igen, og får eventuelt udleveret en ny kugle.

Selv mord:

Spillerne kan finde på at tænke, at det blot er lig, terroristerne vil have. Derfor kan de finde på at begå selvmord. Den køber terroristerne ikke. De bliver blot sure over spillernes tåbelige opførsel.

Angreb:

Dum taktik, der altid fører til en uderensning af destruktive elementer blandt spillerne.

Lotteri:

På linie med selvmord. Spillerne er velkomne til at gøre det, men terroristerne bliver ikke tilfredstillet af det.

Afstemning:

Spillerne kan måske finde på at bede om pen og papir for at slippe for at sige rent ud til hinanden, hvem de helst ser dø. Terroristerne gider ikke give dem noget, men de kan jo improvisere, hvis der ligger et lig og flyder.

Stemmer de blank, griner terroristerne af dem og spørger om de anser dem for at være dumme.

Vente:

Spillerne kan vente så længe, de lyster. Der sker intet, og de bliver bare sultne og trætte.

Vagternes opførsel:

Vagterne er ikke dumme. De lader sig ikke snyde, og vil i enhver situation være spillerne overlegne.

Terroristerne er ikke rare. De finder sig ikke i at blive sagt imod. Bliver de det, tæver de spillerne på en brutal og hensynsløs måde. Går det lidt trægt, kan de finde på at såre en af spillerne. Selvfølgelig et smertefuldt sted, hvor det bløder meget. Spillerne indser hurtigt, at han/hun vil dø snart, hvis de ikke får fat på en læge. Og den eneste måde at få fat på en læge, er at slippe ud. Og man slipper ikke ud, medmindre man træffer det valg, terroristerne kræver.

Efter et par mord kan terroristerne beslutte sig for at lade en af dem gå. Spilpersonerne får selvfølgelig lov at vælge, hvem der skal have lov at komme op fra bunkeren. De andre kan få lov at give ham et brev med hver. Han kravler op i lyset, misser med øjnene og griber derefter en kugle med panden. Liget dumper ned i bunkeren igen, stenen skubbes på plads og alt lys forsvinder. Noget gik galt med forhandlingerne.

Cut-scener:

Føler du, at spillerne er ved at gå i stå, kan du med stor effekt køre en cut-scene som i anslaget. De kan f.eks. finde på at sætte alt ind på håbet om at blive fundet eller blive komplet afmægtige over terroristernes krav om flere henrettelser. De kan også bruges til at skabe en sammenhæng mellem terroristernes krav og situationen ude i den virkelige verden (spillerne myrder en af deres egne, TV-Avisen fortæller at det går trægt med fremskridt i forhandlingerne, hvorefter terroristerne stiller nye krav til spillerne).

Når der er to tilbage:

Når fire af spillerne på forskellige måder er døde, ændres det demokratiske princip. De sidste to skal nemlig være 100% enige om, hvem der skal dø. Den ene skal altså ofre sig for den anden. Denne scene trækker sikkert i langdrag, hvilket er o.k., da spillerne skal have tid til at tage stilling og rollespille deres sidste åndedrag. Dette er det moralske højdepunkt i scenariet.

Den mest romantiske slutning er, at der er to af spillerne, der nægter at slå hinanden ihjel. De kan så få lov at rådne op sammen. Er det ikke skønt? (De har selvfølgelig mad til mange dage, men ikke nok...)

Slutningen:

Når der kun er en tilbage, slutter scenariet. Endnu engang er det en cut-scene, der bryder ind. TV-Avisen fortæller om et stort skudopgør mellem terroristerne og politiet. Terroristerne døde desværre alle, så nu bliver det nok meget svært at finde gidslerne. Den sidste overlevende sulter ihjel.

The End

Sharon Gormack:

Sharon er en frisk pige, der arbejder på Shell-lageret i New Port som arbejds pige. Hun er 19 år gammel, og er netop blevet student. Hun arbejder der kun for at tjene penge til at komme væk fra byen. Hun vil nemlig gerne væk fra det trygge barndomshjem og de lidt for beskyttende forældre. Hun er opvokset i Amish-sekten, men er blevet mindre og mindre optaget af sin tro i løbet af gymnasiet. Det gik desværre også ud over indsatsen og dermed karaktererne. Hun var faktisk nødt til at snyde med sit eksamensbevis for at bestå.

I stedet bruger hun sin tid på politiske emner. Hun er socialist, og stolt af det! Hun tror på, at det ideelle samfund er et samfund, hvor alle er lige og alle bidrager til det fælles hele. Hun tror også på, at et menneske kan gøre en forskel, og er derfor meget engageret i græsrodsbevægelser og demonstrationer. Hun har et par gange været med til indbrud, hvor de befriede forsøgsdyr. Hun foreslog også, at de skulle bortføre nogle lønslaver for at tvinge virksomhederne til at tænke på miljøet. Og pressen ville jo labbe det i sig som honning.

Hendes forældre blev meget chokerede, da de fandt ud af, hvad deres lille pige havde været med til. Men det bliver de nu så tit. Da de så hendes kæreste for første gang, gik de også helt amok. Han var jo sort! Som om det gør nogen forskel, hvilken farve man er udenpå.

Det er farven indeni, der er afgørende. Den hvide fyr på arbejdet er i hvert fald kulsort indeni. En sen aften for et stykke tid siden arbejdede de over sammen, og Michael kunne åbenbart ikke styre sine kødelige lyster. Da de fik fri, og hun afviste at tage med hjem og få en kop kaffe, trak han hende ind i en gyde og voldtog hende. Hun har ikke nævnt det til nogen, det skammer hun sig alt for meget til. Selv om hun godt ved, at det er ham, der er et svin, kan hun ikke lade være med at tænke, at det på en eller anden måde er hendes skyld. Minderne plager hende og for at slippe for dem, er hun begyndt at ryge en del hash. Det hjælper et stykke tid, men bagefter har hun bare endnu mere dårlig samvittighed.

Det var også hashens skyld, at hun kom til at køre en af hendes arbejdskammerater, Robert Lowell, ned for et stykke tid siden. Heldigvis skete der vist ikke noget alvorligt, og han opdagede heldigvis aldrig, hvem der ramte ham.

Forhold til de andre:

Henry O'Donnell:

En meget flink og i hvert fald meget imødekommende fyr, hvis man har den rette hudfarve, den lede racist. Han har også fået foretaget nogle plastikoperationer, har hun hørt.

Michael Jenkins:

Det store svin!!! Men alligevel kan hun ikke lade være med at have medlidenhed med ham, for han er vist meget plaget af, at han ikke kunne gennemføre sin uddannelse.

Robert Lowell:

Han var engang tv-prædikant, men stoppede, da han fik en dom for vold. Alligevel kan hun godt forstå ham, for hun har det nok på samme måde med sin tro som ham.

Julfo Ferrenguez:

Julfo er en virkelig flink sydamerikansk forfatter, der skriver mange af de ting, Sharon føler. Han har vist oplevet et mirakel, har han skrevet noget om.

Alexander P. Milton:

Han er konsulent for firmaet og fører sig frem, som om han ejede hele stedet. En irriterende type. Man forstår dog, hvor svært han må have det, han er jo neger. Han har vist også været involveret i noget kriminalitet af den lettere slags før i tiden. Rytet siger også, at han sælger stoffer.

Alexander P. Milton:

Denne succesfulde neger er et ægte eksempel på den amerikanske drøm. Han er opvokset i et af de hårde kvarterer, men har klaret sig ud af det ved hjælp af sit handelstalent. Han er træt af at høre om, hvor hårdt det er at være neger, han klarer sig sgu da fint nok. Hvis de dovne negere hjemme i kvarteret hellere vil sidde og brokke sig over, hvor hårdt de har det, må det være deres sag, men det er i hvert fald deres egen skyld.

På en eller anden måde føler han dog, at han har solgt ud. Han er flygtet ud af sit gamle kvarter, og ser ikke nogen af de gamle venner længere. Og han gør intet for at hjælpe dem.

Men han har selvfølgelig hjulpet sig selv ud af det, så hvorfor skulle de ikke også kunne det? Han startede nøjagtig samme sted som dem, med småkriminalitet og hæleri. Det har han dog trukket sig helt ud af nu. Han har vasket sine penge hvide, og sørger nu for at holde sig inden for de rammer, der ikke opdages. Det er ikke hans sag at holde loven. Det er samfundets pligt at gøre det nødvendigt for ham at overholde loven. Derfor sælger han også stoffer nu, det er simpelt hen for nemt til at lade være.

Sådan er hans holdning sådan set til alt. Han har en affære med hans afdelingsleders kone, mest fordi det er nemt. Og når han ser sit snit, tager han da også gerne den 10-årige datter. Eller en mand, hvis chancen byder sig. Det er spændende, fordi det er forbudt, og fordi der er en risiko.

Men i virkeligheden har han det svært med risiko. Han lader som om, han nyder det, men i virkeligheden frygter han fiasko mere end noget andet. Han er ligeglad med alle andre end sig selv, for det eneste han har lært, er at han kun kan stole på sig selv. Men for at kunne opretholde sin overlegne facade, er han nødt til at spille på det.

Forhold til de andre:

Sharon Gormack:

Hun skulle tage og holde sig væk fra den neger, hun er kæreste med. Han er virkelig fra "The Hood", en af den slags, der gør, at han er nødt til at leve med et dårligt ry pga. sin hudfarve. Alexander er også virkeligt træt af hendes forstående kommentarer om, hvor hårdt det er at være neger.

Julío Ferrenguez:

En virkelig taber! En mexikaner med et lavtlønnet job, der er narkoman. Præcist den slags, der skaber dårlige rygter.

Henry O'Donnell:

Et dumt svin!! Hans kone løber lige i mine arme for at få trøst og lindring fra ham. Han tæver hende, han er racist(endda medlem af KKK siger rygter), og så er han endda impotent. Intet under hans kone kommer til mig. Og hans datter.

Michael Jenkins:

Denne unge mand er en virkelig taber, med alt hvad dertil hører. Han har været alkoholiker en overgang, men er vist holdt igen. Selv om han er en mand uden fremtid, er han meget flink.

Robert Lowell:

Denne gamle støder er lidt mere Alexanders stil end resten, han kan i hvert fald ike lade være med at have lidt respekt for ham. Det lykkedes ham at stjæle fra kassen uden nogen opdagede det, udover selvfølgelig Alexander. Og så er han bøsse, siger hans kilder inden for det miljø.

Henry O'Donnell:

Henry er afdelingsleder på Shell-lageret i New Port, en lille havneby i staterne. Henry er 56 år gammel, men lader sig ikke tynde af sin alder, snarere tvært imod. Hans store erfaring inden for olie-industrien anser han som gavnlig for sin stilling, en erfaring der tilfører hans arbejdsplads langt mere end såkaldte eksperter, der kommer direkte fra deres uddannelsesplads. Ikke fordi han besluttet ser ned på sådanne ynglinge, for det gør han ikke, han forstår bare, at de har brug for lidt vejledning ind imellem på deres arbejde. Henry har dog også fulgt med tiderne, og lært, at en leder i disse dage ikke kun skal forvalte de materielle ressourcer i et firma, men i lige så høj grad sørge for, at de ansatte føler sig godt tilpas. Han er derfor meget pædagogisk og flink i sin omgang med de underordnede, ligesom han prøver at være et godt eksempel for dem, ved at være enormt energisk. Desværre medfører det, at han på andre områder ikke helt har tjek på hvad der foregår. Han mangler alt, hvad der bare kunne minde om et overblik over sin virksomhed, og for den sags skyld inden for alle andre situationer. Dette er dog ikke noget der generer ham, i hvert fald ikke så længe han ikke opdager det, hvilket der ikke er nogen udsigt til lige forløbige.

Henry er fra syden, og som traditionen foreskriver, så er han naturligvis af den rette indstilling over for knap så hvide mennesker, dvs. niggere og andet pak. Han er af samme grund med i den lokale KKK-afdeling. Modsat sit virke som praktiserende racist, så har han intet til overs for kirken. Han er ikke en mand, man kunne risikere at se i kirken. Manglen på spiritualitet i sin tilværelse fylder han ud med sysler inden for astrologien, som betager ham meget. Han er på det seneste begyndt at anvende horoskoper i forbindelse med ansættelse af nye medarbejdere.

På det familiemæssige område går det frygtelig godt. Det er trods alt rart, at ens kone holder så meget af ham, at hun ikke har opdaget hans længere varende affære med en lokal sygeplejerske. Og når hun har noget at brokke sig over, så skal et par velpalcerede knytnevleslag nok få hende på andre tanker. Seksuelt går det dog ikke så godt længere, hverken med konen eller elskerinden, da han ofte har store problemer med at få rejsning, selv under seancer, som på ingen måde kan kaldes for tamme. Udseendet er heller ikke på højde med det, det var i hans unge dage, men her har en plastisk operation vist sig at være meget behjælpelig. Hans handicappede bror er Henry på det seneste også sluppet fra at have noget at gøre med. Nu har han endelig fået sig en plads inden for det gavmilde amerikanske sociale sikkerhedssystem, som sikrer ham mad hver dag. Parken er desuden også dejlig at sove i om sommeren.

Forhold til de andre:

Sharon Gormack:

Henry bryder sig ikke om sin unge sekretær. Hun er stadig studerende, og opretholder sære idealer, som ingen steder hører hjemme i en god liberal amerikaners hjerte. Samtidig har han også set hende fra en knap så venlig side, da hun kom til at køre Robert ned en sen aften, da han og Henry var ude at gå en tur. Hun flygtede fra stedet, uden at bekymre sig om hans tilstand, og tilsyneladende uden at opdage hvem hun havde kørt ned eller for den sags skyld sin chef. Henry har endnu ikke sagt det til hende, hvis han nogensinde gør det, det er trods alt rart at have en klemme på folk.

Michael Jenkins:

En taber, der ikke har nogen uddannelse bag sig, øjensynlig på grund af en familietragedie. Stabil og god nok til den løn han får, selv om han ikke er for smart.

Julfo Ferrenguez:

Han er vist en tidligere oprører fra Sydamerika, men hvem rager det, så længe han ikke kræver mere i løn. Ellers fin fyr.

Alexander P. Milton:

En nigger, der er zen-buddhist og lader til at have succes med sine foretagende. Succes eller ej, han forbliver en nigger.

Robert Lowell:

God gammel arbejdskammerat, der tydeligvis er krudt i. Han myrdede åbenbart en bøsse for en del år tilbage, hvilket man ikke kan gøre andet end at respektere manden for. De har aldrig talt om det, og hvis det står til Henry, kommer de heller ikke til at gøre det lige foreløbige. Det er nemlig Roberts helt egen sag.

Michael Jenkins:

Michael har en lang og tragisk skæbne bag sig. Som ung fik han tæsk af sin fader, noget der fortsatte, da han kom ind på college. En dag fik han dog nok, og slog igen - måske lidt for hårdt. Faderen blev indlagt på sygehuset, og døde to uger senere af en hjerneblødning. Politiet kunne godt se, at det kun var et uheld, så han blev frifundet i den efterfølgende retsag. Men familien skulle stadig forsørges, og der måtte Michael træde til og overtage faderens gamle plads. Det resulterede i, at han ikke kunne færdiggøre sin fysiker-uddannelse, som eller så ud til at være ret lovende. Nu skjuler han sit nederlag, og prøver så vidt muligt at undgå at tale om sin fortid. Han er dog stadig bitter på systemet, som ikke kunne forsørge hans familie i de svære tider. Han er også bitter på akademikere generelt, som alle ser ned på ham, hvilket han ikke kan tolerere.

Hans nederlag resulterede i, at han en tid måtte søge trøst i flasken, men siden han selv har stiftet familie og fået sig et job hos Shell, som alt-mulig-mand, så er det så småt gået op af bakke. Hans eneste last nu er rygning, men det er jo ikke så slemt. Han har efterhånden udviklet sig til en pligtopfyldende mand, hvilket tydeligvis bliver påskønnet på arbejdet. For et par måneder siden fik han nemlig tilbudt Robert Lowels gamle hus til en billig penge, da Robert ville flytte til noget mindre. Det er Michael meget taknemmelig for, så har hans familie endelig noget ordentligt at bo i, og hans børn er sikret et hjem, hvor de kan få en sikker opvækst.

Nogle gange er Michael dog stadig frustreret, især på det seksuelle område, hvor han savner lidt variation. Et stykke tid siden tog han så chancen, efter en periode hvor Sharon havde sendt ham længselsfulde blikke. Han fulgte efter hende ind i en gyde en sen aften, hvor han elskede med hende. Det gik dog lidt voldsomt for sig, da hun var lidt modvillig, og derfor kæmpede imod og endda skreg voldtægt. Hun havde tydeligvis misforstået noget, men desværre lader det til at have påvirket deres forhold siden. Hun snakker aldrig med ham, og virker faktisk lidt bange for ham. Ærgeligt, at sådan noget kan ødelægges af en misforståelse.

Forhold til de andre:

Henry O'Donnell:

Han ved, at afdelingslederen har en affære og at han ansætter folk efter horoskoper, hvilket umiddelbart virker frastødende, selv om det måske er grunden til at du har fået dit job. Han bryder dig ikke om hans nedladende væremåde.

Sharon Gormack:

Han har fulgt Sharon et stykke tid, og ved derfor en del om hende. Hun er mere flippet, end hendes udseende umiddelbart røber. Hun ryger hash og har tydeligvis skumle forbindelser til forskellige revolutionære aktivister, selv om hun selv måske ikke anser dem for værende farlige. Han har et anstrengt forhold til hende nu efter den uheldige begivenhed, som folk ville kalde voldtægt.

Julío Ferrenguez:

Han ved at manden har haft det svært, og har derfor været en støtte for ham, når han var nede. Han har betroet sig til Michael, og fortalt om sine børn i Colombia, som han blev nødt til at bortadoptere, for at de ikke skulle dø af sult, og så han selv kunne få råd til at tage til staterne, og få et arbejde, så han kunne sende penge hjem til sin familie.

Alexander P. Milton:

Fin fyr, som på trods af at han åbenbart er biseksuel, forstår at opføre sig korrekt, både i mænds og kvinders selskab.

Robert Lowell:

Meget flink mand, der solgte sit hus til Michael for en yderst rimelig pris. Han er dog lidt for våbenglad af en meget troende mand at være, men hvad gør det, han er jo rigtig flink og fin alligevel.

Julío Ferrenguez:

Julío kommer fra Colombia, hvilket er ensbetydende med, at han i sin tid blev undertrykt, som man jo gjorde dengang. Han fik sig dog en hæderlig uddannelse inden for faget spansk, hvilket senere betød, at han forsøgte lykken som forfatter og kritiker af systemet. Det gik knap så godt, for at sige det mildt. Han blev arresteret og var tæt på at blive henrettet. Ved noget, som han anser for at være et ægte mirakel, undslap han sine fangevogtere under transporten til det fængsel, hvor han skulle henrettes. Den tykke ståldør bagtil i fangevognen åbnedes pludselig, men de kørte gennem skoven. En lysstråle slap igennem de tætte trækroner og lyste direkte på ham, som et tegn fra himlen om, at han kunne leve videre. Efter en vild flugt gennem regnskoven, lykkedes det ham at finde sine børn i sin landsby, men han fandt også ud af, at hans kone var død, dræbt af statens soldater. Han tog børnene med sig, og besluttede sig til at bortadoptere dem til rige amerikanere, så de i hvert kunne få et ordentligt liv, samtidig med at han selv kunne få råd til at tage til staterne. Hans plan lykkedes, men det var dog svært at skulle skilles fra dem, for det kunne være, at han på et senere tidspunkt kunne have forsørget dem i Colombia. Men sket er sket, og det kan der ikke laves om på.

Nu har Julío fået sig et nyt liv i USA, mulighedernes land. Han har fået et job på et Shell-lager, ikke godt betalt, men til at overleve på, hvis man ikke har nogen voldsomme udgifter. Desværre er det sådan, at Julío er begyndt at tage diverse piller, for at holde humøret oppe, samtidig med at han sender penge hjem til sine forældre i Columbia. Ingen af delene er specielt billige, så for at kunne klare sig økonomisk, uden at blive opdaget som illegal indvandrer (risikoen med det ene arbejde han har, er allerede stor nok), er han begyndt at ernære sig ved et typisk kvindejob, faktisk det ældste kvindejob der findes. Det virker dog endnu mere ødelæggende på hans psykiske tilstand, så hvis det ikke var for pillerne og tanken om det mirakel han har oplevet, så havde han ikke kræfter til at leve længere.

Forhold til de andre:

Henry O'Donnell:

Henry, som er afdelingsleder på Shell-lageret, er en racist, der ikke har noget til overs for farvede mennesker. Desuden er han en rigtig ugudelig mand, der aldrig kunne finde på at gå i kirke. Alt i alt en ikke særlig flink mand

Sharon Gormack:

Hun er en rigtig idealistisk kristen som stadig ser på verden med nye øjne. Hun er åben og forstående, hvilket er gode træk, som Julío sætter pris på. Hun har også forbindelse til nogle aktivister, som vist nok har noget med sydamerika at gøre. Han har dog ikke talt med hende om det punkt, så hvad det i praksis drejer sig om, er ikke helt til at sige.

Michael Jenkins:

Han er, hvad normale amerikanere kalder for en taber. Han er tidligere alkoholiker, og har en del problemer derhjemme. Han er dog meget flink, og har tydeligvis brug for hjælp. Det får han også fra Julíos side, når han har overskud til at give noget.

Alexander P. Milton:

Afdelingens sælger og konsulent er faktisk en meget rar person, selv om han er lidt oversmart en gang imellem. Han har selv været fattig engang, men har nu kæmpet sig op i de bedre lag. Alex har dog stadig en del samvittighedskvaler over at have forladt sine gamle venner, til fordel for hans job nu.

Robert Lowell:

En gammel bøsse, som mest af alt minder Julío om nogle af hans ældre kunder på gaden.

Robert Lowell:

Robert er med sine 60 år den ældste ansatte på Shell-lageret. Han er efterhånden ved at vende sig til tanken om, at han skal pensioneres, selv om det ikke er det, han helst vil, men hvem kan bruge en gammel mand til noget som helst i disse tider. Robert kompenserer lidt for sin manglende betydning ved at være mere højroset og ivrig, end godt er, for at få noget opmærksomhed. Han er ellers vant til at få opmærksomhed, endda i rigelig grad, da han engang havde været prædikant for den lutherske kirke, endda tv-prædikant, med stor popularitet. Desværre gik det ikke så godt med den karriere, da han blev dømt for vold mod et nærgående medlem af sin tv-meninghed.

Robert har også en side, som han ikke er helt så stolt af. Han er en vaskeægte fuldblods bøsse, med alt hvad der hører til. Et par år siden var denne identitet dog tæt på at blive afsløret af en af hans "venner". Det kunne han ikke tolerere, hvilket resulterede i, at han slog denne ækle, ulækre og ugudelige bøssekarl ihjel. Det var ved at koste Robert hans frihed, men heldigvis kunne det ikke bevises. Sagen kom dog i avisen, hvor hans navn også blev nævnt, hvilket har gjort det lidt sværere at finde nye "venner".

Våben er en anden ting som tiltaler denne gudshellige mand. Han er mildest talt våbenfanatiker. Det kommer dog også sjældent frem i hans væremåde, da han prøver at opføre sig så korrekt som muligt i andres nærvær. Hvad han ikke tænker over, er at det sjældent lykkes helt. Når andre ikke er der, kan han faktisk finde på at gøre ting, som helst ikke må komme nogen for øre, på samme måde som hans "vens" tragiske død. Robert har for et par måneder siden "lånt" penge fra Shells kasse, men er nu kommet i tanker om, at det nemt kan opdages, hvilket gør ham nervøs, hver gang pengeskassen nævnes. Han ved ikke rigtig hvordan det skal gøres godt igen. For nu mangler han ikke længere penge, da han kort efter sit lån, fik solgt sit hus til Michael Jenkins, alt-mulig-manden på Shell-lageret. Huset er i orden, men hvad ingen ved, er, at grunden huset er bygget på, er voldsomt forgiftet med tungmetaller. Når det opdages fra officiel side, skal ejeren selv betale rensningen. Her er det jo ret heldigt, at en ung mand som Michael, og ikke Robert selv, ejer den, da Michael har et helt liv, til at kunne skaffe pengene til rensningen.

Forhold til de Andre:

Henry O'Donnell:

Henry, afdelingslederen, har en handicappet bror, som han lader sove i parken og ellers passe sig selv. Det er ikke særlig kristent. I det hele taget virker det som om, lederen er et enormt dumt svin, der aldrig har så meget som hørt om de ti bud.

Sharon Gormack:

En idealistisk ung kvinde, der er tilhænger af amish-sekten. De har et lettere forkert syn på kristendommen, men det er trods alt bedre end ingenting.

Michael Jenkins:

Gennem diverse artikler og pålidelige kilder, så har Michael dræbt sin fader. Det har Robert ikke nævnt for nogen, men han tænker dog stadig på, hvornår Michael virkelig får sin straf fra Gud. Manden bør helt klart straffes for sit bestialske mord. Robert har selv været medvirkende til, at synderen får en del af sin straf, ved at sælge ham sit gamle hus.

Julío Ferrenguez:

En trækkerdreng, der ikke har andre kvaliteter, end at han sandynligvis ikke er særlig dyr, hvis man er trængende.

Alexander P. Milton:

En lidt for oversmart neger, der i sine gamle dage har været kriminel (ifølge pålidelige kilder). Han skulle efter sigende have vasket mafiapenge hvide. Men hvad, han ser ud til at fungere ordenligt som konsulent for Shell, så umiddelbart bør man ikke sige noget til nogen.